

Όσα η Καρδιά μου στην Καταιγίδα, μια συγκλονιστική παράσταση του ΚΘΒΕ, σε κείμενο ποιητικό του Ακη Δήμου

 anastasio skepseis.blogspot.gr/2018/01/blog-post_15.html

Η πρώτη αγάπη πλημμυρισμένη από απελπισία .Ο Άκης Δήμου γράφει με γλώσσα ποιητική, μια παραλλαγή του γνωστού διηγήματος «Πρώτη Αγάπη» του Ιωάννη Κονδυλάκη, για να προκύψει μια συγκλονιστική παράσταση του ΚΘΒΕ, σε σκηνοθεσία του Πάνου Δεληνικόπουλου.

"Γεννήθηκα ποτάμι και ξύπνησα γκρεμισμένο γεφύρι" λέει η Μάνα στη μαραμμένη γυναίκα, που ερωτεύτηκε ο γιος της.

Πόσες εκφράσεις μέσα στη διατύπωση του κειμένου, διανθισμένου με λόγια ποιητικά , θα ήθελα να είχα συγκρατήσει στο νου για να σας μεταφέρω. Ήταν ένα ποίημα μοναδικό, με τους ηθοποιούς να παρασύρουν το κοινό μέσα στη καταιγίδα του έργου, τα φώτα να εστιάζουν και το βλέμμα να παραμένει ακίνητο, απορροφημένο από τις λέξεις που σκόρπιζαν στην αίθουσα ανελέητα.

Μαζί με τις κραυγές της Μάνας, στην απελπισία του δικού της έρωτα, το άγουρο πρόσωπο του γιου της, που γίνεται άντρας, άλλοτε να δακρύζει από πόνο και άλλοτε από έρωτα και απελπισία. Αυτά τα δύο μαζί, σε συγκλονιστικές στιγμές απόγνωσης. Όταν συναντιούνται τα αισθήματα δεν αγκαλιάζονται μόνο, αλλά συγκρούονται απανωτά, μέχρι που καταρρέουν στα βράχια της λήθης, ένα βήμα πριν το γκρεμό, πέρα στο σκοτεινό κρεβάτι της θάλασσας.

Τέσσερα μοιραία πρόσωπα δεμένα στα πλοκάμια του έρωτα, χωρίς τιμόνι, να παλεύουν να φέρουν στα ίσα την καταιγίδα. Δυο γυναίκες να διεκδικούν την αγάπη και τον έρωτα από ένα άγουρο άντρα κι ένα μοιραίος άντρας να φέρνει τα θεριά της φύσης μαζί του.

Ο έρωτας δεν παλεύεται μέχρι που η αρρώστια θα γίνει λύτρωση. Ένα παιχνίδι ανελέητο χωρίς επιστροφή. Τα νιάτα φαίνονται τόσο αδύναμα, να μη μπορούν πλέον ν'αντισταθούν.

«Κρίμα. Κρίμα να πάει τόσο κορμί αταξίδευτο»

Τάσος Ορφανίδης

*οι φωτογραφίες είναι του **Τάσου Θώμογλου**, αντλήθηκαν από το site του ΚΘΒΕ*

trailer

περισσότερα παρακάτω στο site του ΚΘΒΕ

Όσα η καρδιά μου στην καταιγίδα - Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος